

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 20 janar 2014
Nr.ref.:RK537/14

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin nr. KI128/13

Parashtrues

Shukri Maxhuni dhe Arian Bytyqi

Vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. nr. 365/2012, të 18 prillit 2013

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Parashtrues të kërkesës janë z. Shukri Maxhuni dhe z. Arian Bytyqi nga Prishtina, të cilët i përfaqëson avokati z. Ibrahim Dobruna nga Gllogovci.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesit e kërkesës kontestojnë Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. nr. 362/2012, të 18 prillit 2013, me të cilin është refuzuar revizioni kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut në Prishtinë, Ac. nr. 1492/2008, të 30 dhjetorit 2011, për lirim dhe dorëzimin në posedim të banesave.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është Aktgjykimi i Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. nr. 362/2012, i 18 prillit 2013, dhe çështja nëse me aktgjykimin e lartpërmendur parashtruesve të kërkesës u janë shkelur të drejtat kushtetuese të garantuara me nenin 31 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës dhe me nenin 6 të Konventës Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut dhe Lirive Themelore dhe protokollet e saj.

Baza juridike

4. Kërkesa është e bazuar në nenin 113.7 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), në nenin 27 dhe 47 të Ligjit nr. 03/L-121 për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, të 16 dhjetorit 2008 (në tekstin e mëtejme: Ligji), si dhe në rregullat 28 dhe 54 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Parashtruesi i kërkesës, respektivisht përfaqësuesi i tij ligjor, më 16 gusht 2013, përmes postës, dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 27 gusht 2013, me Vendimin e Kryetarit, nr. GJR. KI 128/13, gjyqtari Altay Suroy u emërua gjyqtar raportues. Në të njëjtën ditë, me Vendimin e Kryetarit, nr. KSH. KI 128/13, u emërua Kolegji shqyrtues i përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (gjyqtar kryesues), Ivan Čukalović dhe Enver Hasani.
7. Më 5 shtator 2013, Gjykata Kushtetuese e njoftoi parashtruesin e kërkesës dhe Gjykatën Supreme të Kosovës se është iniciuar procedura e vlerësimit të kushtetutshmërisë të aktgjykimeve të ndërlidhura me rastin nr. KI 128/13.
8. Më 16 tetor 2013, pas shqyrtimit të raportit të gjyqtarit raportues, Altay Suroy, Kolegji shqyrtues i përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Ivan Čukalović dhe Enver Hasani, i paraqiti Gjykatës në përbërje të plotë rekomandim për papranueshmërinë e kërkesës.
9. Njëkohësisht, Kolegji shqyrtues i propozoi Gjykatës në përbërje të plotë të refuzojë kërkesën e parashtruesit për masë të përkohshme me arsyetimin se i njëjti nuk ka bashkëngjitur asnjë provë bindëse me të cilën do të arsyetonte vendosjen e masës së përkohshme si të domosdoshme për shmangien e ndonjë

dëmi të pariparueshëm ose ndonjë provë se një masë e tillë është në interesin publik.

Përmbledhja e fakteve

10. Në vitin 1999, pas luftës në Kosovë, sipas pretendimeve të parashtruesve të kërkesës, atyre iu siguria strehim humanitar në banesa, si vijon: Shukri Maxhuni (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës), banesa nr. 17, kati III, hyrja IV, objekti nr. 9/4, lagjja „Çezma e bardhë” (Dardani) dhe Arian Bytyqi (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës), banesa nr. 18, kati III, hyrja IV, objekti nr. 9/4, lagjja „Çezma e bardhë” (Dardani), me qëllim të strehimit të përkohshëm, sepse nuk kishin strehim tjetër. Banesat e lartpërmendura ishin në fazën e ndërtimit të vrazhdë, kështu që parashtruesit e kërkesës kishin bërë shpenzime të caktuara financiare lidhur me rregullimin e këtyre banesave për një jetë normale.
11. Më 29 nëntor 2005, Ndërmarrja Publike Banesore në Prishtinë (në tekstin e mëtejme: NPB) inicioi padi për lirim të banesës nga sendet dhe njerëzit, kundër parashtruesve të kërkesës dhe personave të tjerë, të cilët sipas pretendimeve të NPB-së, shfrytëzonin banesat e lartpërmendura pa bazë ligjore dhe nuk ishin të gatshëm t'i lironin ato. Për banesat e sipërpërmendura, sipas pretendimeve të NPB-së, e njëjta u shpall investitore, e cila për shkak të shfrytëzimit të banesave nga parashtruesit e kërkesës dhe personave të tjerë, nuk ishte në gjendje që t'i kryejë punët ndërtimore të parapara me kontratën e ndërtimit.
12. Më 28 mars 2007, Agjencia Kosovare e Pronës (në tekstin e mëtejme: AKP) informoi parashtruesit e kërkesës se është duke u shqyrtuar vendosja e banesave të kontestuara nën administrimin e AKP-së dhe se parashtruesit e kërkesës në afatin ligjor mund t'i drejtohen AKP-së.
13. Më 17 korrik 2007, AKP-ja në pajtim me vendimin e Komisionit për kërkesa pronësore në Kosovë, lëshoi urdhër për dëbim të parashtruesve nga banesat e lartpërmendura, me arsyetim se banesat e kontestuara nuk ishin të kualifikuara si banesa për strehim të mëtejshëm humanitar.
14. Më 2 gusht 2007, Kryeministri i atëhershëm i Kosovës i dërgoi propozim AKP-së dhe NPB-së që të pezullonin përkohësisht urdhrin për dëbimin e 136 familjeve nga kompleksi banesor „Çezma e bardhë” (Dardani), të 84 familjeve në „Ulpianë”, dhe në „Kodrën e diellit”, të familjeve në kushte të vështira ekonomike dhe raste të rënda sociale dhe humanitare.
15. Më 22 shtator 2008, Gjykata Komunale në Prishtinë, me Aktgjykimin C. nr. 2326/05, miratoi si të bazuar kërkesëpadinë e NPB-së dhe i obligoi parashtruesit e kërkesës që t'i lironin nga sendet dhe njerëzit banesat e lartpërmendura kontestuese.
16. Më 22 tetor 2008, parashtruesit e kërkesës ushtruan ankesë në Gjykatën e Qarkut në Prishtinë kundër Aktgjykimit të Gjykatës Komunale në Prishtinë, C. nr. 2326/05, të 22 shtatorit 2008, për shkak të (sipas pretendimeve të parashtruesit të kërkesës), shkeljeve esenciale të dispozitave procedurale të

LPK-së, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe vendimit për lirim e banesave.

17. Më 5 shtator 2011, parashtruesit e kërkesës paraqitën plotësim të ankesës në Gjykatën e Qarkut, ku ndër të tjera përmendën faktin se disa dokumente nga shkresat e lëndës në rastin C. nr. 2326/05, të 22 shtatorit 2008, u ishin dorëzuar në gjuhën serbe, e cila nuk është gjuhë e tyre amtare, përkatësisht në gjuhën të cilën ata nuk e kuptojnë.
18. Më 30 dhjetor 2011, Gjykata e Qarkut në Prishtinë, me Aktgjykimin Ac. nr. 1492/2008, e refuzoi si të pabazuar ankesën e parashtruesit të kërkesës dhe e vërtetoi Aktgjykimin e Gjykatës Komunale në Prishtinë, C. nr. 2326/05, të 22 shtatorit 2008.
19. Më 13 mars 2012, parashtruesi i kërkesës paraqiti revizion në Gjykatën Supreme të Kosovës, kundër Aktgjyimit të Gjykatës së Qarkut në Prishtinë, Ac. nr. 1492/2008, të 30 dhjetorit 2012, dhe Aktgjyimit të Gjykatës Komunale në Prishtinë, C. nr. 2326/05, të 22 shtatorit 2008, për shkak të (sipas pretendimeve të parashtruesit të kërkesës) shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore dhe aplikimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që aktgjykimet e lartpërmendura të Gjykatës Komunale dhe Gjykatës së Qarkut në Prishtinë të anulohen dhe çështja t'i kthehet gjykatës së shkallës së parë për rigjykim.
20. Më 18 prill 2013, Gjykata Supreme e Kosovës, me Aktgjykimin Rev. nr. 365/2012, e refuzoi si të pabazuar revizionin e parashtruesit të kërkesës kundër Aktgjyimit të Gjykatës së Qarkut në Prishtinë, Ac. nr. 1492/2008, të 30 dhjetorit 2012, dhe Aktgjyimit të Gjykatës Komunale në Prishtinë, C. nr. 2326/05, të 22 shtatorit 2008, me arsyetimin:

“Gjykata Supreme e Kosovës, e konsideron si të drejtë dhe të ligjshëm qëndrimin juridik dhe arsyetimin e gjykatave më të ulëta, lidhur me aprovimin e kërkesëpadisë dhe refuzimin e ankesës së të paditurve, pasi që janë dhënë arsye të mjaftueshme dhe bindëse dhe të pranueshme edhe për këtë gjykatë për faktin se aprovimi i kërkesëpadisë së paditëses është i drejtë dhe i ligjshëm, me që është vërtetuar se paditësja si investitore ka të drejtën e pronësisë në banesat kontestuese.”

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

21. Parashtruesit e kërkesës pretendojnë se:

“gjykata e shkallës së parë dhe asaj të dytë, dhe së fundi me nxjerrjen e Aktgjyimit të datës 18 prill 2013, Rev.nr. 365/2012 nga Gjykata Supreme e Kosovës, kanë bërë shkelje esenciale të shumëfishtë të: dispozitave të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, Ligjit për Procedurën Kontestimore, Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, si dhe Ligjit për përdorimin e gjuhëve, në momentin që parashtruesve të kërkesës u ka bërë dorëzimin e dokumentacionit: Aktvendimin për leje urbanistike të datës 26.01.1996, Aktvendimin e datës 14.12.1995, Aktvendimin e datës 15.11.1995 dhe Kontratën mbi ndërtimin të datës 6.12.1995, Kontratave mbi Investimet në

gjuhën serbe – pra në gjuhën jo-amtare, duke mos përkthyer kështu Kontratën mbi Ndërtimin nr. 02.2932/1, të datës 06.12.1995, nga gjuha serbe në gjuhën shqipe, në gjuhën të cilën palët e kuptojnë, nga gjuha serbe, në gjuhën shqipe. Kjo shkelje është thelbësore dhe si e tillë ka për pasojë prishjen e aktgjykimit, dhe është në kundërshtim të plotë me kërkesat e përcaktuara me Kushtetutën e Kosovës si dhe Konventën Evropiane të të Drejtave të Njeriut.”

Dispozitat përkatëse ligjore lidhur me procedurën kontestimore

22. *LIGJI PËR PROCEDURËN KONTESTIMORE nr. 03/L- 006*

Neni 96

96.1 Palët dhe pjesëmarrësit e tjerë në procedurë kanë të drejtë që në procedurën para gjykatës të përdorin gjuhën e vet apo gjuhën të cilën e kuptojnë.

96.2 Në qoftë se procedura nuk zhvillohet në gjuhën e palës, gjegjësisht të pjesëmarrësve të tjerë në procedurë, do të sigurohet sipas kërkesës së tyre përkthimi gojarisht në gjuhën e tyre apo në gjuhën që e kuptojnë, i të gjitha parashtrësve dhe provave shkresore, si dhe i asaj që parashtrohet në seancë gjyqësore.

Kërkesa për masë të përkohshme

23. Parashtruesi gjithashtu kërkon që Gjykata të vendosë masë të përkohshme:

“LEJON masën e përkohshme deri në kohën kur Gjykata Supreme e Kosovës të vendos për çështjen sipas ratio decidendi të Gjykatës Kushtetuese.”

24. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 116.2. [Efekti Juridik i Vendimeve] të Kushtetutës, i cili përcakton:

“Përderisa procedura të mos përfundojë para Gjykatës Kushtetuese, ajo mund të suspendojë përkohësisht veprimin ose ligjin e kontestuar, derisa të merret vendimi i Gjykatës, nëse konsideron që aplikimi i veprimit a ligjit të kontestuar, mund të shkaktoj dëme të pariparueshme.”

25. Gjykata, gjithashtu, merr parasysh nenin 27 të Ligjit, i cili parasheh:

“Gjykata Kushtetuese sipas detyrës zyrtare ose me kërkesë të palës mund të vendos përkohësisht masa te përkohshme ndaj një çështjeje që është objekt i procedurës, nëse këto masa janë të nevojshme për të evituar rreziqe ose dëme të pariparueshme, ose nëse marrja e këtyre masave të përkohshme është në interes publik.”

26. Përveç kësaj, rregulli 54 (1) i Rregullores së punës parasheh:

“Në qfarëdo kohe, përderisa kërkesa është e pazgjidhur para Gjykatës dhe meritat e kërkesës nuk janë vendosur nga Gjykata, pala mund të kërkojë vendosjen e masës së përkohshme.”

27. Së fundi, rregulli 55 (1) i Rregullores së punës parasheh:

“Kërkesa për masë të përkohshme do të shqyrtohet me shpejtësi nga Gjykata dhe do t’i jepet përparësi para të gjitha kërkesave të tjera.”

28. Për më tepër, në mënyrë që Gjykata të vendosë masën e përkohshme, në pajtim me rregullin 55 (4) të Rregullores së punës, duhet të konstatojë që:

“ (a) pala që kërkon masën e përkohshme ka treguar rastin prima facie për meritat e kërkesës dhe, nëse akoma nuk është vendosur për pranueshmërinë e saj, rastin prima facie për pranueshmërinë e kërkesës;

(b) pala që kërkon masë të përkohshme ka dëshmuar se do të pësojë dëme të pariparueshme nëse nuk lejohet masa e përkohshme; dhe

(c) masa e përkohshme është me interes publik.”

Nëse pala që kërkon masë të përkohshme nuk paraqet dëshmitë e nevojshme, Kolegji shqyrtues do të rekomandojë refuzimin e kërkesës..

Vlerësimi i pranueshmërisë së kërkesës

29. Për të qenë në gjendje të shqyrtojë kërkesën e parashtruesit, Gjykata para së gjithash duhet të vlerësojë nëse parashtruesi i kërkesës i ka plotësuar kushtet e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.

30. Në këtë rast, Gjykata i referohet nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] i cili përcakton:

1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar. (...)

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.

31. Neni 47 (2) i Ligjit për Gjykatën, gjithashtu, parasheh se:

„Individi mund ta ngritë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

32. Gjykata, po ashtu, i referohet nenit 48 të Ligjit, i cili parasheh se:

„Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.”

33. Për më tepër, rregulli 36 (1) a), b) dhe c) i Rregullores së punës përcakton se:
1. *Gjykata mund t'i shqyrtojë kërkesat vetëm nëse:*
 - (a) *janë shteruar të gjitha mjetet juridike efektive të përcaktuara me Ligj kundër vendimit ose kundër aktgjykimit të kundërshtuar;*
 - (b) *kërkesa parashtrohet brenda katër muajsh nga dita e dorëzimit të vendimit të mjetit të fundit juridik efektiv të parashtruesi; ose*
 - (c) *kërkesa është qartazi e bazuar.*
34. Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës e ka respektuar afatin ligjor prej katër muajsh duke e llogaritur nga data kur i është dorëzuar aktgjykimi i Gjykatës Supreme; kjo mund të shihet nga shkresat e lëndës, pra që Aktgjykimi i Gjykatës Supreme, Rev. 365/2012, është nxjerrë më 18 prill 2013, ndërsa parashtruesi e ka parashtruar kërkesën në Gjykatë përmes postës më 16 gusht 2013, që do të thotë se kërkesa është parashtruar brenda afatit katërmujor, ashtu siç është e paraparë me Ligj dhe me Rregullore të punës.
35. Parashtruesi i kërkesës kryesisht pretendon se me aktgjykimin e gjykatës së shkallës së parë, gjykatës së shkallës së dytë, si dhe me aktgjykimin e Gjykatës Supreme, i është shkelur e drejta e garantuar me nenin 31 të Kushtetutës të Republikës së Kosovës dhe me nenin 6 të Konventës Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut dhe Lirive Themelore dhe protokollet e saj.
36. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu pretendon se i janë shkelur të drejtat:
- “... në momentin e dorëzimit të dokumenteve të caktuara në gjuhën serbe – jo-amtare, duke mos i përkthyer këto dokumente nga gjuha serbe në gjuhën shqipe, ku ka pasur shkelje esenciale të Kushtetutës së Kosovës, si dhe Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut...”*
37. Nga dispozitat ligjore të lartcekura të Ligjit për procedurën kontestimore, nr. 03/L-006, të 30 qershorit 2008, neni 96.2, shihet qartë se:

“Në qoftë se procedura nuk zhvillohet në gjuhën e palës, gjegjësisht të pjesëmarrësve të tjerë në procedurë, do të sigurohet sipas kërkesës së tyre përkthimi gojarisht në gjuhën e tyre apo në gjuhën që e kuptojnë, i të gjitha parashtrësve dhe provave shkresore, si dhe i asaj që parashtrohet në seancë gjyqësore.”

Pas shqyrtimit të dokumenteve të paraqitura në Gjykatën Kushtetuese, shihet qartë se parashtruesi i kërkesës në asnjë fazë të procesit në gjykatat e rregullta nuk ka parashtruar kërkesë për përkthimin e dokumenteve të kontestuara, siç është e paraparë me Ligjin për procedurën kontestimore të cituar më lart, prandaj Gjykata Kushtetuese konstaton se parashtruesit e kërkesës me

mosparashtrimin e kërkesës zyrtare për përkthim të dokumenteve kontestuese nuk kanë shfrytëzuar të drejtën ligjore të garantuar për përkthim të dokumenteve në procedurë. Gjykata Kushtetuese nuk ka gjetur që procedurat përkatëse ishin në ndonjë mënyrë të padrejta apo arbitrare (shih, Aktvendimin për papranueshmëri, Beqiri kundër Vendimit nr. 50116335 të Ministrisë së Punës dhe Mirëqenies Sociale KI 10/09, të 25 janarit 2010, Vendimi i Gjykatës Kushtetuese të Kosovës).

38. Gjykata Kushtetuese më tej vëren se aktgjykimi i gjykatës së shkallës së parë, i shkallës së dytë, si dhe aktgjykimi i Gjykatës Supreme është i arsyetuar dhe kjo Gjykatë nuk ka vërejtur që gjatë gjykimit të rastit ka pasur shkelje procedurale, të cilat do të rezultonin me shkelje të të drejtave themelore të parashtruesit të kërkesës të garantuara me Kushtetutë. Parashtruesit të kërkesës i janë ofruar të gjitha mundësitë për t'u mbrojtur gjatë gjithë procesit të gjykimit të rastit.
39. Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës nuk ka argumentuar dhe vërtetuar me dëshmi pretendimet e shkeljeve të të drejtave të tij nga gjykata e shkallës së parë, nga gjykata e shkallës së dytë, si dhe nga Gjykata Supreme.
40. Në fakt, pretendimet e parashtruesit të kërkesës në lidhje me shkeljen e të drejtave kushtetuese nuk paraqesin *prima facie* bazë të mjaftueshme për të ngritur një rast në Gjykatë; pakënaqësia e parashtruesit të kërkesës me vendimin e gjykatave të rregullta nuk paraqet bazë kushtetuese për t'u ankuar në Gjykatën Kushtetuese.
41. Për më tepër, Gjykata vëren se, në mënyrë që një rast *prima facie* t'i përmbushë kërkesat e pranueshmërisë së kërkesës, parashtruesi i kërkesës duhet të provojë se procedurat në gjykatën e shkallës së parë, të shkallës së dytë, si dhe në Gjykatën Supreme, shikuar në tërësinë e tyre, nuk janë zhvilluar në atë mënyrë që parashtruesi i kërkesës të ketë pasur një gjykim të drejtë apo se shkelje të tjera të të drejtave kushtetuese mund të bëjë nga gjykatat e rregullta gjatë gjykimit të rastit.
42. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet rregullit 36 (2) a) të Rregullores së punës, i cili përcakton se "*Gjykata do të refuzojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se: a) kërkesa nuk arsyetohet prima facie*".
43. Gjykata thekson se nuk është detyrë e Gjykatës të merret me gabimet e fakteve ose të ligjit (ligjshmërisë), që pretendohet të jenë bërë nga gjykatat e rregullta, përveç dhe për aq sa ato mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmëria).
44. Prandaj, Gjykata nuk vepron si gjykatë e shkallës së katërt, përkitazi me vendimet e nxjerra nga gjykatat e rregullta. Roli i gjykatave të rregullta është t'i interpretojnë dhe t'i zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (shih, *mutatis mutandis*, Garcia Ruiz kundër Spanjës [DHM], Nr. 30544/96, paragrafi 28, Gjykata Evropiane për të Drejtat e Njeriut [GJEDNJ] 1999-1;).
45. Sidoqoftë, parashtruesi i kërkesës nuk shpjegon se pse dhe si është bërë shkelja e të drejtave të tij, ai nuk mbështet pretendimin *prima facie* mbi baza

kushtetuese dhe nuk ka ofruar prova që tregojnë se të drejtat dhe liritë e tij të garantuara me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të Konventës Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave dhe Lirive të Njeriut dhe protokollet e saj janë shkelur nga gjykatat e rregullta.

46. Gjykata Kushtetuese nuk mund të konsiderojë se procedurat përkatëse në gjykatën e shkallës së parë, në gjykatën e shkallës së dytë, si dhe në Gjykatën Supreme ishin në ndonjë mënyrë të padrejta apo arbitrare (shih *mutatis mutandis*, Shub kundër Lituaniës, Vendimi i GJEDNJ-së për pranueshmëri të kërkesës, nr. 17064/06, të 30 qershorit 2009).
47. Në fakt, parashtruesi i kërkesës nuk ka provuar *prima facie* se pse dhe si gjykata e shkallës së parë, e shkallës së dytë, si dhe Gjykata Supreme ia kanë shkelur të drejtat e garantuara me nenin 31 të Kushtetutës së Kosovës dhe me nenin 6 të Konventës Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut dhe Lirive Themelore dhe protokollet e saj.
48. Prandaj, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës as nuk ka ndërtuar, e as nuk ka provuar një rast *prima facie*, qoftë mbi bazën e meritave, qoftë mbi bazën e pranueshmërisë së kërkesës.
49. Në përfundim, Gjykata konstaton se kërkesa është e papranueshme si qartazi e pabazuar.
50. Gjykata më tej konstaton se, pasi që kërkesa e parashtruesit është e papranueshme, kërkesa për masën e përkohshme është pa objekt shqyrtimi, dhe, si e tillë, duhet të refuzohet.

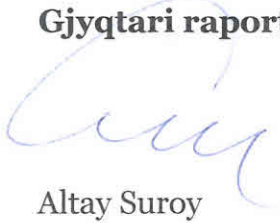
PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese e Kosovës, në mbështetje të neneve 27 dhe 48 të Ligjit dhe në mbështetje të rregullave 36 (2) a) dhe 56 të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 16 tetor 2013, njëzëri

VENDOS

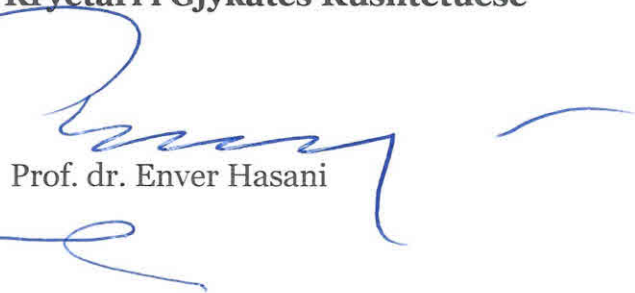
- I. TA HEDHË POSHTË kërkesën si të papranueshme;
- II. TA REFUZOJË kërkesën për vendosje të masës së përkohshme;
- III. Ky vendim do t'u komunikohet palëve dhe do të publikohet në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese; dhe
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Altay Suroy

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani